

Sănu jignim maimuțele

VOCEA VÂLCII

Pentru un popor care este mai deloc preocupat de viitorul țării, de viitorul lui și al copiilor lui, pentru un popor căruia realitatea imediată este suficientă în măsura în care îi este mulțumitoare, cred deci, că pentru acest popor, manelele, otevizarea, spălarea creierelor sub supravegherea directă și atentă a lui Ion Cristoiu, seară de seară, cu cinism și rigoare, prin prezentarea albului în negru iar a negrului în alb și, atunci când e prea evident, prin amestecarea și uniformizarea tuturor în griuri, toate acestea și multe altele, reprezintă standarde pentru o viață liniștită și îmbucurătoare pentru mulți români. Adică sunt standardele mioritice, minim necesare, pentru leneveala romanului semidoct, majoritar. Gândul acesta mă domină, acum, odată cu apropierea alegerilor. Parțial, partidele politice și-au stabilit și validat candidații la uninominale. De 18 ani, cu mici diferențe, candidații sunt aceiași și după cum se arată, sintagma „La vremuri noi, tot ei”, rămâne actuală. Aceleași mutre, aceleași promisiuni, aceleași minciuni.

Cu toate astea, electorul vede și simte că nimic nu i se schimbă în traiul zilnic, dar merge la vot tot cu ei, legitimizând trecutul. Conștient de sine și puturos din naștere, alegătorul nu dorește să se schimbe nici un milimetru, să vadă realitatea cu ochii omului ce dorește fericirea și bunăstarea pentru copiii lui, dar consideră că este extrem de necesar ca doar politicienii uitați în demnitățile democratice, să se schimbe radical. Iar la vot, le acordă nouă șansă. Cultura îl plictisește și îl înjosește, pentru că îi amintește cât e de incult. Politic – este de acord cu toți cei

care îi permit să-și perpetueze stilul de viață până acum.

El este dispus sădea în mod tacit, dispensăla furat, politicienilor care îi sunt copie fidelăși chiar săse prefacă că îi crede sinceri și curați. Orice idealist, orice reformator, orice glas singular, indiferent cât de amplificat ar fi de că tre realitatea evidentă, va fi violent sancționat, va fi copios înjurat și va fi coborât în derizoriu, înainte de a declanșa cu adevărat o schimbare profundăși pe termen lung. În fond, îi pune în pericol stilul de viață. Avem de a face cu românul care nu ar pleca niciodatădin țară dar care pune în pericol viitorul țării. Citiți comentariile edițiilor electronice ale ziarelor centrale sau locale. Cristoiu, Stan, Gâdea, Dinescu, Ciutacu sau CTP, îl înfiereazăpe Traian Băsescu, că tot este țara lui Ionesco.

Pentru ceilalți politicieni, însă , nu au ochi. Se pare că , unii oameni fac comentarii numai din spirit de frondă! Și cred că este la fel de adevărat că suntem o generație imbecilizată, prin acțiunea coroboratăa televiziunii și a acelor comuniști reșapați „datorită” că rora nu putem ieși din consecințele comunismului. Uitându-mă, în special, la comentariile care vizeazăarticolele despre o situație anume sau cele care spun răspicat și pe șleau o părere personalăa autorului despre lumea în care trăim, observ că acest lucru, în loc sămobilizeze, deranjeazăpur și simplu. Și îi putem suspecta de inteligențăpe cei care se simt deranjați? O fi valabilăvorba lui Îuțea care spunea că , cu cât inteligența e mai mare, cu atât mai mare este și prejudecata. Eu cred că televiziunea și societatea de consum blocheazăcreierele și le ucide unora capacitatea de a raționa critic și de a asimila informațiile primite. Mulți dintre cei care citesc articolele, fără sămai punem la socotealănihilismul și nesimțirea lor crasăcare se vede prin faptul că nu cunosc ce-i aia ierarhie și respect, pur și simplu pierd esența și nu sunt capabili săfiltreze informația. Reacționeazăinstinctiv, prin comentarii, ceea ce măface săcred că într-adevăr ne îndreptăm spre condiția de maimuțe sau oameni cu coadă, când nicidecum nu ne tragem de acolo. Și sănu jignim maimuțele că ci în felul lor sunt ceea ce trebuie săfie în registrul firesc al Creației. Avem nevoie de măcar zece oameni dreți care săvorbească împotriva nelegiurilor pentru ca societatea săsupraviețuiască Sodomei comuniste.

Avem nevoie de toate mijloacele pentru ca mesajul săajungăîn medii cât mai diverse. E nevoie de mijloace (pseudo) teoretice (Liiceanu, Patapievici), de voci vulgare (Băsescu), de nume și cifre seci (Tismăneanu), de miștouri incoerente (Dinescu), de argumente relaxat – detașate (Hurezeanu), de durere și indignare (Lucia Hossu-Longin), de încă pățânare uneori prostească (Paul Goma), de dispreț (Mircea Mihaeș), de demnitate supraomenească (Corneliu Coposu). Cu un indice de sărăcie de 60%, cu oameni cu venituri de sub 100 \$ pe lunăși săte mai miri că pe cei mulți nu-i intereseazăpolitica este, de fapt, un cinism de tipul fostei regine a Franței care răspundea că „dacă nu este pâine de ce nu mănâncă poporul cozonac?” Când te culci flămând, când singura grijăa ta este dacă sămai ai 2 cartofi pentru copii, când pentru 3 copii ai doar o pereche de papuci cu care sămeargăla școalăși săte mai miri că nu au conștiințăpolitică , este de asemenea cea mai cinică gândire. Culmea demagogiei și a

vanității a apărut la oamenii politici care au condus și conduc țara.

La vremuri noi, tot ei! Este culmea cinismului cum Iliescu, Geoană, Tăriceanu, Antonescu, Voiculescu etc. nemaiauzit, fără o limităa cinismului, îndemnăoamenii, cetățenii, pe acești săraci, sămeargăla vot și să-i voteze pe ei, dacă se poate și cu elan. Dacă președintele Traian Băsescu vorbește de o decă dere fără egal a clasei politice, cred că acest exemplu este tot ce se mai putea aduce ca argument în această privință.